

Obraz 19

Ve výčepu, Na zahrádce za hospůdkou (montáž)
Podvečer

VE VÝČEPU

RUCH HOSPODY

Udýchaná, perfektně oblečená a namalovaná Tereza vběhne do výčepu mezi žvanivé strejce a rozhlédne se po lokále.

Její idol zde však není.

Tereza se zklamaně optá tatínka, který na tu její rychlou kostýmní proměnu jen zkameněle zírá s visícím cigárem na rtu.

TEREZA:
Kde je...???

TATÍNEK:
Venku...

Tatínek se konečně pohne.

TATÍNEK:
Snad to s ním nešlehne...

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

NA ZAHRÁDCE ZA HOSPŮDKOU

Tereza vyběhne na zahrádku a okamžitě pochopí svůj omyl. Nesedí tu Šimon, ale dolejšálek Olda.

Olda užasle civí na vyparáděnou Terezu.

OLDA:
Teda...! Dost dobrý... V tomhle se učíš?

Tereza se zklamaně ušklíbne.

TEREZA:
Ne, takhle jsem se vyšvihla kvůli tobě.

Olda nepostřehne ironii v Terezčině hlase.

OLDA:
To s nemusela, mně se líbíš i tak... Normálně... Ale je to dobrý, fakt... Kam se na tebe hrabe ta... Bardotka...

Tereza začíná ztrácet trpělivost.

TEREZA:
Tak to vysyp. Vo co jde?

OLDA:

Vo prázdniny.

Tereza vykulí oči. Čekala ledacos, ale určitě ne tohle.

OLDA:

Bezvadný prázdniny hned po maturitě. Fotřík mi nabídl, že bych za ním moh' přijet...

TEREZA:

Do Moskvy? To gratuluju. Určitě si to užiješ.

OLDA:

No ne, počkej... Já myslel... Teda von myslel... Vlastně máma myslela...

Olda se trochu zamotá a tak rychle hledá únikovou cestu.

OLDA:

Vypadáš vopravdu skvěle... Proč jsi nechodila takhle voháklá taky do školy?

Tereza pronese poznámku významným tónem.

TEREZA:

Protože pak by za mnou lezli různý vobejdové až domů.

Olda bohužel nepochopí, že Terezčina slova se týkají především jeho samotného.

OLDA:

To by si nikdo nedovolil...

TEREZA:

Tak co's myslel?

OLDA:

No já myslel, že... že bysme jako spolu, víš... My dva... Tam... Na prázdniny...

Tereza na Oldu němě zírání. A Olda už to vidí naprosto jasně. Nadšeně líčí svou představu.

OLDA:

Vždyť si to představ...! Všechno zadara! Kaviár, šampus a možná by mi táta půjčil i volhu...!

TEREZA:

Volhu, jo...? A co takhle Dněpr, ten by ti nepůjčil? Že bys na něm postavil pár vodních elektráren...

Teď se Olda ale opravdu urazí.

OLDA:

Ty jseš blbá... já myslel, že bysme... jen my dva, víš... tou volhou třeba jako někam zajeli...

TEREZA:

No v tvým případě spíš "někoho" zajeli...

Olda se rozhodne, že poslední Terezčinu větu neslyšel.

OLDA:
Třeba na Leninský hory.

TEREZA:
Tak na Leninský hory?

Tereza krokem královny odchází.

Překvapený Olda za ní volá.

OLDA:
Kam jdeš...?

TEREZA:
Pro pas a pohorky.

Tereza zmizí ve dveřích hospůdky. Olda, který zůstal sedět na zahrádce jak nešťastný oukropeček, do sebe lupne na ex zelenou pepřmintku.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

VE VÝČEPU

Tatínek si prohlédne výraz, se kterým Tereza vstoupila do výčepu...

TATÍNEK:
Co ti chtěl?

Tereza zamíří ke schodišti.

TEREZA:
Ale nic... Blbeček...

Tatínek čepuje pivo a náhle strne. Ve dveřích hospůdky totiž spatřil onu půvabnou dámu, Alžbětu. Alžběta slézá z dámského kola a hledí s úsměvem na tatínka, který drží v ruce věnec piv.

ALŽBĚTA:
Prosila bych taky jedno...

A tatínek začne tušit, že tato žena bude pro něho zřejmě ženou osudovou...